

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyně Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

žalobce: **Stop tunelům, z. s.**, IČO: 22879552
sídlem Na Valech 3, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha

za účasti osob zúčast-
něných na řízení: **1) Sdružení Zdravé Ústí, z. s.**, IČO: 27031713
sídlem Ostrčilova 539/9, 400 01 Ústí nad Labem
2) EUROFORM, spol. s r.o., IČO: 45241716
sídlem tř. Kosmonautů 1221/1a, 779 00 Olomouc

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2025, č. j. MZP/2025/220/3062,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** Krajskému soudu v Ústí nad Labem zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2025, č. j. MZP/2025/220/3062, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, (dále jen „krajský úřad“) ze dne 28. 7. 2022, č. j. KUUK/091575/2022/ZPZ, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím krajský úřad společnosti EUROFORM s. r. o., IČO: 452 41 716, sídlem Revoluční 1082/8, 110 00 Praha 1 povolil podle § 56 odst. 2 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“) výjimku ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů pro činnosti spojené s realizací záměru „Průmyslová zóna Přestanov – Chabařovice EUROFORM“ na pozemcích parcelní číslo XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XR a XS v katastrálním území X (dále jen „pozemky“) ve smyslu podané žádosti, konkrétně chytat a rušit jedince nebo sbírat či přemísťovat vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla a zasahovat prováděním stavby do biotopu zvláště chráněných druhů blatnice skvrnité (*Pelobates fuscus*), čolka obecného (*Lissotriton vulgaris*), kuňky obecné (*Bombina bombina*), skokana ostronosého (*Rana*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

arvlais) a užovky hladké (*Coronella austriaca*), dále rušit jedince a zasahovat prováděním stavby do biotopu užovky obojkové (*Natrix natrix*), zmije obecné (*Vipera berus*), bramborníčka černohlavého (*Saxicola torquatus*), bramborníčka hnědého (*Saxicola rubetra*), strnada lučního (*Emberiza calandra*) a tuhýka obecného (*Lanius collurio*), dále zraňovat, usmrčovát a rušit jedince nebo zasahovat prováděním stavby do biotopu prskavce většího (*Brachinus crepitans*) a čmeláků (*Bombus*), dále rušit jedince plšíka lískového (*Muscardinus avellanarius*). Shora popsáná výjimka byla žadateli udělena za podmínek stanovených prvostupňovým rozhodnutím.

2. Žalobce v žalobě navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil především tím, že výkonem napadeného rozhodnutí by mohla vzniknout nenapravitelná újma v podobě ohrožení chráněných živočichů a jejich biotopů, tedy újma na veřejném zájmu. Hrozbu nepoměrně větší újmy spatřoval žalobce v tom, že v případě nepřiznání odkladného účinku žalobě může být jeho eventuální úspěch v řízení před soudem toliko formální, neboť v mezidobí by mohlo být vydáno územní rozhodnutí a v důsledku toho začít kácení a přípravné zemní práce, případně by mohlo být vydáno stavební povolení a zahájena realizace záměru. Vylíčil, že na úřední desce krajského úřadu bylo dne 29. 1. 2025 vyvěšeno vyrozumění o pokračování v územním řízení. Územní řízení podle žalobce navazuje na posuzování vlivů na životní prostředí, tzv. EIA, a bylo přerušeno právě kvůli chybějícím výjimkám z ochrany zvláště chráněných druhů. Žalobce deklaroval, že přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem a jeho přiznání nemůže nikterak zasáhnout do práv třetích osob, a to ani žadatele, neboť pro něj by to znamenalo nanejvýš dočasné pozastavení příprav stavebního záměru. Žalobce rovněž upozornil, že je neziskovým spolkem, jehož hlavním posláním je ochrana přírody a krajiny. Upozornil, že ochrana přírody a krajiny je podle § 70 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku žalobě proto podle žalobce není s to zasáhnout do veřejných zájmů. Na podporu svých tvrzení poukázal na body 10 a 12 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2018, č. j. 6 As 299/2018-43, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2007, č. j. 1 As 39/2006-55. Dodal, že Krajský soud v Ústí nad Labem v minulosti žalobám v obdobných věcech odkladný účinek přiznal, naposledy usnesením ze dne 26. 2. 2024, č. j. 16 A 1/2024-62.
3. Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve svém vyjádření uvedl, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě ponechává na úvaze soudu.
4. Osoba zúčastněná na řízení Sdružení Zdravé Ústí, z. s. ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedla, že přiznání odkladného účinku žalobě má v řešené věci své opodstatnění a bylo by nanejvýš žádoucí návrhu žalobce vyhovět.
5. Osoba zúčastněná na řízení EUROFORM, spol. s r. o. navrhla, aby soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl, neboť žalobce neprokázal splnění podmínek pro jeho přiznání a jím odkazovaná judikatura na daný případ nedopadá. Osoba zúčastněná na řízení zdůraznila, že v nyní projednávané věci se jedná o řízení o udělení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, jejímž výstupem je pouze rozhodnutí sloužící jako jeden z podkladů pro dosud neskončené územní řízení, přičemž samotná udělená výjimka neopravňuje žadatele k žádné činnosti na dotčených pozemcích, a tedy nemůže dojít k zahájení provádění jakýchkoliv prací, které by mohly ohrozit žalobcem tvrzený zájem na ochraně životního prostředí. Hrozba nevratného poškození biotopů chráněných druhů je tak v nyní projednávané věci čistě hypotetická a vzdálená, nikoliv bezprostřední. Osoba

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zúčastněná na řízení 2) dále namítala, že pozastavením účinků rozhodnutí o výjimce by došlo k zablokování jednoho z nezbytných podkladů pro vydání územního rozhodnutí, čímž by bylo fakticky znemožněno pokračovat v dosud neskončeném územním řízení a ona by byla nucena vyčkat skončení soudního řízení, než bude moci v přípravě záměru pokračovat. To by znamenalo další, v tuto chvíli časově nepředvídatelné prodloužení již tak dlouhého procesu přípravy záměru, který je odůvodněn naléhavými důvody převažujícího veřejného zájmu sociálního a ekonomického charakteru. Přiznání odkladného účinku by tak způsobilo reálnou a bezprostřední újmu na straně osoby zúčastněné na řízení 2) a veřejného zájmu na rozvoji regionu, zatímco žalobci by žádná újma nehrozila ani bez jeho přiznání, což by bylo v rozporu s účelem institutu odkladného účinku a s podmínkami jeho přiznání stanovenými v § 73 odst. 2 s. ř. s.

6. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s., platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik

závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.

8. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě vyhovět nelze.
9. Soud se nejprve zabýval splněním první podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, a to hrozbou újmy. Z žalobcova podání vyplývá, že za hrozící újmu považuje újmu na životním prostředí spočívající v chytání, rušení, zraňování, usmrcování jedinců zvláště chráněných druhů a zasahování do jejich biotopů, dále ve sbírání či přemísťování jejich vývojových stádií nebo jimi užívaných sídel. Žalobce uvedl, že nepřiznáním odkladného účinku žalobě by žadatel mohl konzumovat výjimku stanovenou napadeným rozhodnutím, konkrétně kácením, přípravnými zemními pracemi a samotnou realizací záměru.
10. Co se týče charakteru tvrzené újmy, soud souhlasí s žalobcem, že jako spolek, jehož hlavním posláním je ochrana přírody a krajiny, je oprávněn jako svou újmu namítat závažné negativní dopady na životní prostředí. Soud nicméně konstatuje, že žalobce ve svém návrhu netvrdil, tím spíše nedoložil, že by mohla v případě nepřiznání odkladného účinku žalobě probíhat na pozemcích v souvislosti se záměrem „Průmyslová zóna Přestanov – Chabařovice EUROFORM“ ještě před vydáním územního rozhodnutí stavební či jiná činnost, která by hrozila nenapravitelným následkem v podobě ohrožení chráněných živočichů.
11. Jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí i ze samotné žaloby, záměr „Průmyslová zóna Přestanov – Chabařovice EUROFORM“ je záměrem podléhajícím posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, tedy tzv. záměrem EIA ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona. V souvislosti s realizací tohoto záměru proto nelze podle § 214 odst. 2 písm. b) stavebního zákona provádět na pozemcích tzv. změny nevyžadující povolení, mezi něž patří např. terénní úpravy. Tím se řešená věc odlišuje od věci sp. zn. 16 A 1/2024, na níž žalobce odkazoval ve svém návrhu. Tento odkaz na judikaturu proto soud posoudil jako zcela nepřiléhavý.
12. Soud nepřehlédl ani žalobcův odkaz na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2018, č. j. 6 As 299/2018-43, kterým Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí o povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody s odůvodněním, že „s ohledem na vydání napadeného rozhodnutí probíhá či bude v dohledné době probíhat stavební či jiná činnost, která může negativně a často i nevratně ohrozit právem chráněný zájem na ochraně životního prostředí“. Tato věc se nicméně od řešené věci odlišuje tím, že v době rozhodování Nejvyššího správního soudu již – jak je uvedeno v bodu 9 citovaného usnesení – probíhala určitá dříve povolená stavební činnost, jakož i stavební činnost, k níž povolení nebylo potřeba. Také žalobcův odkaz na body 10 a 12 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2018, č. j. 6 As 299/2018-43, proto zdejší soud považuje za nepřiléhavý, neboť z žalobcova návrhu vyplývá, že doposud nebylo vydáno ani územní rozhodnutí o umístění záměru „Průmyslová zóna Přestanov – Chabařovice EUROFORM“. Pro úplnost soud dodává, že žalobce ve svém návrhu netvrdil ani existenci jiného titulu umožňujícího stavební či jinou činnost na pozemcích, která by mohla přímo ohrozit jedince shora vypočtených zvláště chráněných druhů.
13. Soud konstatuje, že hrozící újma musí být v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

S ohledem na to, že v řešené věci dovozuje žalobce hrozbu vážné újmy toliko z pravděpodobnosti brzkého vydání územního rozhodnutí a následného povolení záměru, soud jím tvrzenou újmu nepovažuje za reálnou, nýbrž jen za hypotetickou. Vzhledem k tomu, že stále probíhá územní řízení, nelze dovodit, že nepřiznáním odkladného účinku žalobě proti napadenému rozhodnutí budou jedinci zvláště chráněných druhů bezprostředně ohroženi. K jejich ohrožení by mohlo dojít až „následným“ povolením záměru. Proti rozhodnutím ve stavebním řízení však mohou ekologické spolky brojit, a to i v případě, pokud nebyly účastníky správního řízení (k tomu srov. bod 11 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2025, č. j. 6 As 104/2025-3, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2024, č. j. 9 As 279/2023-45). Nelze proto přisvědčit tvrzení, že by nepřiznáním odkladného účinku žalobě mohla být žalobci upřena včasná a spravedlivá soudní ochrana.

14. Veden těmito úvahami dospěl soud k závěru, že návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět pro nesplnění již první podmínky spočívající v hrozbě vážné újmy. Vzhledem k tomu, že výše uvedené podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě musí být splněny kumulativně, bylo již nadbytečné posuzovat splnění ostatních zákonných podmínek. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je vedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
15. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelí uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
16. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1649000126.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** kasační stížnost přípustná.

Ústí nad Labem dne 18. března 2026

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.